

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **Finančního ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, za účasti **Stavebního bytového družstva P.**, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 9. 2004, č. j. 31 Ca 68/2004 - 19,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 9. 2004, č. j. 31 Ca 68/2004 - 19, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem krajského soudu bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 9. 12. 2003, č. j. 2716/120/2003, kterým bylo zamítnuto odvolání Stavebního bytového družstva P. (dále též „daňový subjekt“) proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu v Pardubicích (dále též „správce daně“) ze dne 6. 1. 2003, č. j. 3501/03/248912/4106, na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2000, a stěžovateli byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení.

Krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí vyslovil, že mezi základní náležitosti rozhodnutí patří mimo jiných i přesné označení příjemce rozhodnutí, což je to, pod kterým je určitá osoba zapsána v obchodním rejstříku. V daném případě tak daňový subjekt označen nebyl, proto napadené rozhodnutí stěžovatele zrušil.

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatel namítal, že v průběhu daňového řízení nedal daňový subjekt najevo úmysl svůj název změnit, ačkoliv byl se stěžovatelem v kontaktu (např. podával doplnění odvolání dne 30. 10. 2003). Napadené rozhodnutí stěžovatele ze dne 9. 12. 2003 adresované SBD P. bylo převzato přímo daňovým subjektem. Zdůraznil, že ještě před převzetím zásilky podal daňový subjekt dne 18. 12. 2003 písemnost nazvanou doplnění

odvolání, ve které ani neinformuje o změně svého názvu. Teprve 12. 1. 2004 při ústním jednání zástupce daňového subjektu sdělil, že došlo ke změně názvu a předložil k nahlédnutí výpis z obchodního rejstříku. Závazná informace o změně názvu daňového subjektu byla zveřejněna v Obchodním věstníku dne 21. 1. 2004, oficiální zprávu obdržel správce daně dne 30. 1. 2004. V den svého rozhodnutí byl tedy stěžovatel v dobré víře v platnost a přesnost názvu užívaného daňovým subjektem a neměl možnost zjistit změnu názvu, která spočívala ve slovním rozpisu jinak subjektem běžně i nadále užívané zkratky. Při označení daňového subjektu nemohlo dojít k záměně, neboť označené rozhodnutí obsahovalo i DIČ, které je zárukou nezaměnitelnosti daňového subjektu. Stěžovatel proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle ust. § 32 odst. 2 písm. c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), základní náležitosti rozhodnutí je přesné označení příjemce rozhodnutí.

Zásadním stížním bodem je nesouhlas stěžovatele s posouzením otázky označení daňového subjektu a jeho dopadu na zákonnost jeho rozhodnutí. Vzhledem k okolnosti, že v obdobné věci již Nejvyšší správní soud svůj názor vyslovil, považuje soud za účelné poukázat na právní větu svého rozhodnutí ze dne 9. 9. 2004, č. j. 2 Afs 40/2004 - 43, publikovaného na internetových stránkách soudu, dle které „nepřesné označení v platebním výměru nevyvolávající pochybnosti o tom, kdo je příjemcem rozhodnutí, není chybějící náležitostí mající za následek neplatnost rozhodnutí“. Z důvodů níže uvedených se Nejvyšší správní soud od tohoto svého dřívějšího rozhodnutí neodchýlil.

Nejvyšší správní soud uvádí, že „přesné označení příjemce“ rozhodnutí je dle zákona o správě daní a poplatků jednou ze základních náležitostí rozhodnutí, jejíž absenci sankcionuje zákon neplatností rozhodnutí. Nejvyšší správní soud proto přezkoumal napadené rozhodnutí stěžovatele a shledal, že toto obsahuje ve výroku rozhodnutí označení „SBD P., T. M. 2672, Pa.“. Toto rozhodnutí bylo doručováno na adresu „SBD P., T. M. 2672, Pa.“ a z dodejky je patrné, že bylo dne 23. 12. 2003 převzato, když na místě pro potvrzení příjemce je nečitelný podpis a otisk razítka „Stavební bytové družstvo P., T. M. 2672, Pa.“ Součástí správního spisu je i daňové přiznání na daň z příjmů právnických osob za rok 2000 ze dne 2. 7. 2001, které má v rubrice obchodní firma uvedeno „Stavební bytové družstvo P.“, dále i podání daňového subjektu ze dne 6. 1. 2003, jež má v hlavičce uvedeno „Stavební bytové družstvo P.“ a v rubrice podpisu „představenstvo SBD P.“, odvolání daňového subjektu ze dne 16. 6. 2003 obsahující v místě pro podpis „ za představenstvo SBD P.“ s razítkem „Stavební bytové družstvo P.“, a v neposlední řadě i doplnění odvolání ze dne 18. 12. 2003 označené v záhlaví jako „Stavební bytové družstvo P.“ a u podpisu „za SBD P.“ razítko „Stavební bytové družstvo P.“. Nahlédnutím do obchodního rejstříku Nejvyšší správní soud zjistil, že daňový subjekt byl dne 2. 5. 1990 zapsán pod obchodní firmou „Stavební bytové družstvo "PE." Pa., T. M. č. 428“, dne 27. 8. 1998 byla jeho firma změněna na „SBD P.“, když zatím konečná změna proběhla dne 2. 12. 2003 na „Stavební bytové družstvo P.“. Z výše uvedeného přehledu zejména s přihlédnutím k časové posloupnosti změn obchodní firmy daňového subjektu vyplývá, že sám daňový subjekt se v průběhu své existence označoval jinou firmou, než pod jakou byl zapsán do obchodního rejstříku, když na některých písemnostech kumuloval více názvů dohromady (např. zkratku s rozepsaným názvem). Dále je zřejmé, že v případě, kdy byla daňovému subjektu doručena písemnost pro „SBD P.“, tento písemnost převzal a následně i proti ní podal správní žalobu.

Vzhledem k okolnosti, že pro předmětnou věc je klíčovou otázka výkladu slovního spojení „přesné označení příjemce rozhodnutí“, Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že je ho nutno chápat jako takové označení, které v případě družstva koresponduje s obchodní firmou uvedenou v obchodním rejstříku. V souzené věci tomu tak nebylo, avšak označení příjemce rozhodnutí tak, jak bylo provedeno, nevedlo k možnosti záměny příjemce rozhodnutí, což ostatně svým konáním dal patřičně najevo i sám daňový subjekt. Lze proto konstatovat, že označení daňového subjektu v předmětném rozhodnutí, tj. uvedení jeho obchodní firmy, která byla v době vydání rozhodnutí sedm dní změněna na jinou (fakticky rozepsáním zkratky), nevedlo k záměně příjemce rozhodnutí, když je vhodné zdůraznit, že v rozhodnutí byla mimo jiných uvedena i adresa a daňové identifikační číslo daňového subjektu. V tomto případě proto nelze uvažovat o tom, že by předmětné rozhodnutí stěžovatele bylo neplatné, neboť rozhodnutí označení příjemce obsahovalo (tato základní náležitost tedy neabsentovala), byť nekorektní. V souzené věci rovněž nelze nezohlednit skutečnost, že daňový subjekt v podání zaslaném stěžovateli po změně obchodní firmy uvádí obchodní firmu před změnou a rovněž i fakt, že daňový subjekt nesplnil oznamovací povinnost, kterou mu ukládá zákon o správě daní a poplatků v ust. § 33 odst. 7. Taktéž z jednání daňového subjektu, jehož obsah je zachycen v úředním záznamu ze dne 13. 1. 2004, kdy tento s více jak měsíčním zpožděním informoval správce daně o změně své obchodní firmy a prohlásil, že pokládá rozhodnutí o odvolání za nicotný právní akt, se nelze ubránit dojmu o účelovosti jeho konání. V tomto konkrétním případě tedy Nejvyšší správní soud akcentoval hledisko dobré víry stěžovatele ve správnost obchodní firmy daňového subjektu, když současně zohlednil skutečnost, že daňový subjekt nebyl nikterak poškozen na svých právech, jestliže byl označen obchodní firmou, kterou i on sám používal po změně v úředním styku se stěžovatelem, tudíž bylo všem účastníkům právního vztahu zřejmé, jakému subjektu byla stanovena daňová povinnost.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové je nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky, proto je kasační stížnost stěžovatele s ohledem na dikci ust. § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), důvodná. Nejvyšší správní soud proto postupoval v souladu s ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. tak, že napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. V novém řízení se Krajský soud v Hradci Králové řádně vypořádá se všemi žalobními body, které daňový subjekt uvedl ve své žalobě.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Hradci Králové v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu